

MILIVOJ SLAVIČEK

1924-

VERS A HIRDETÉSI ROVATBA

(Pjesma za veliki oglasnik)

Bölcsészdiplomás értelmiségi,
író, 29 éves, egyedülálló, becsületes és nonkonformista,
erős, barátkozó, ágyneműje van,
ezenkívül egy kis könyvtára és egy halom kézírata,
szereti a kocsmákat, a hajókat és az utazást,
szereti a csendet és az idegeneket, egy kicsit fáradt,
néha egy-egy órácskára kiesik időből-térből,
nagyra értékeli a barátokat,
Átmeneti Korban él,
otthona a nagyvilág,
de még vannak fenntartásai vele szemben,
a holtakat, az élőket és az eljövendőket testvérének tartja,
éppoly esendőnek, mint saját magát,
a tárgyalótermekben
az emberré válásra szavaz

No: ezzel megvolnék,
de ki fog majd befogadni
és vajon mikor

IVAN SLAMNIG

MEGÁLLÍTANI A LOVAT

Van itt egy probléma: meg kellene állítani a lovat.
Egy nehézkes, nagy pej kót, mely lomhán fut felém,
a tövisbokrokkal szegélyezett szürke úton,
rajta kantár és nyereg, de lovas sehol.
Kiszámítom a mozgását, és mindent kitervelek:
el kell kapni, és meg kell zabolázni, majd
bal kézzel megpaskolni a nyakát, hogy megnyugodjon.